

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Anim

Ang Tatluhang Paglalapat ng Propesiya: Ang Pagbubukas ng Propetikong Balangkas para sa mga Huling Araw

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang balangkas ng propetikong mensahe ni William Miller ay ang dalawang kapangyarihang sumasalanta: ang paganismo na sinundan ng kapapahan; at ang balangkas ng propetikong mensahe ng Future for America ay ang tatlong kapangyarihang sumasalanta: ang paganismo, na sinundan ng kapapahan, na sinundan naman ng tumalikod na Protestantismo, subalit sa katapusan ay sabay-sabay silang umiiral. Isang pangunahing susi sa pagkaunawang propetiko ni Miller ay na ang "the daily" sa aklat ni Daniel ay isang sagisag ng paganismo, sapagkat ito ang nagtatag ng ugnayan ng dalawang kapangyarihang sumasalanta na siyang naging balangkas ng kaniyang pagkaunawang propetiko. Isang pangunahing susi rin sa pagkaunawang propetiko ng Future for America ay na ang "the daily" sa aklat ni Daniel ay isang sagisag ng paganismo, sapagkat ang makasaysayang katuparan ng paganismo ang nagtatag ng pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari sa Daniel labing-isa, talatang apatnapu at apatnapu't isa, na siyang naging balangkas ng pagkaunawang propetiko ng Future for America.

Gaya ng lagi nang nangyayari kapag may bagong liwanag, ang pagsulong ng katotohanang nabuksan noong 1989 sa pagbagsak ng Unyong Sobyet ay nilabanan ng maraming iba't ibang tinig. Ang pagtutol laban sa katotohanan ay sa tuwina'y nagbunga ng higit na malinaw na pagkaunawa sa katotohanan. Sa mga unang pagtatalo laban sa katotohanang nasusumpungan sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, ilang tuntuning propetiko na matatagpuan sa Bibliya ay kinilalang mahahalagang katibayan upang sumuporta sa pagpaparami ng kaalaman na naganap nang nabuksan ang aklat ni Daniel noong 1989. Kasalukuyan nating pinag-aaralan ang isa sa mga tuntuning iyon, na tinatawag nating "tatluhang paglalapat ng propesiya."

Sinimulan natin sa pagsusuri sa dalawang tatluhang paglalapat na sa isang antas ay iisang linya, ngunit sa ibang antas ay magkaiba. Ang unang dalawang anyo ng Roma (ang pagano at ang kapapahan) ang nagtatatag ng ikatlong anyo ng Makabagong Roma. Ang unang dalawang anyo ng Babilonia (Babel at Babilonia) ay nagtatag ng ikatlong anyo ng Makabagong Babilonia. Ang Makabagong Roma ang hayop ng Apocalipsis 17 na sinasakyan at pinaghaharian ng Makabagong Babilonia. Sila ay magkaibang-magkaiba, gaya ng isang bakero at ng kaniyang kabayo, ngunit sila rin ay gumagawa ng espirituwal na pakikiapid sa isa't isa, kaya sa antas na iyon ay iisa sila. Mayroon pang dalawang tatluhang paglalapat ng propesiya na nagtataglay ng kahalintulad na ugnayan.

Ang unang dalawang pagpapakita ni Elias (si Elias at si Juan Bautista) ay nagtatatag sa ikatlong Elias ng mga huling araw. Kasabay niyon, ang unang dalawang sugo na naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan (si Juan Bautista at si William Miller) ay nagtatatag sa sugong naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan sa mga huling araw. May tatlong mahahalagang punto na dapat

kilalanin hinggil sa dalawang linyang ito ng tatluhang aplikasyon ng propesiya.

Ang unang punto ay ito: ang aktuwal na makasaysayang mga kinatawan ng dalawang linya ng tatluhang paglalapat ng propesiya ay, sa esensiya, ang parehong mga makasaysayang pigura; ngunit ang kanilang layunin sa dalawang representasyong iyon ay malinaw na magkaiba. Ang ikalawang punto ay ang pagkilala kung ano ang kaibhan sa pagitan ng dalawang malapit na magkaugnay na tatluhang paglalapat ng propesiya. Ang kaibhan ay ito: Si Elijah ay kumakatawan sa isang panlabas na gawain sa mga huling araw, at ang sugo na naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan ay kumakatawan sa isang panloob na gawain sa mga huling araw.

Ang ikatlong puntong dapat tandaan ay na si Jesus, bilang Alfa at Omega, ay iniiugnay ang ikatlong Elias, at gayundin ang ikatlong sugong naghahanda ng daan, sa kapuwa isang unang at isang huling Elias na sugo, at sa kapuwa isang unang at isang huling sugong naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan. Ang Elias na sugo ng unang anghel at ang Elias na sugo ng ikatlong anghel ay bumubuo ng ikatlong katuparan ni Elias, at ang sugong naghahanda ng daan ay kinakatawan bilang sugo ng mga kilusan ng kapuwa unang at ikatlong mga anghel.

Ang propetang si Elias ay nagbibigay ng isang halimbawa ng tunggalian sa mga huling araw sa pagitan ng bayan ng Diyos at ng tatluhang pagkakaisa ng Makabagong Roma sa pagtutuos sa Bundok Karmelo.

Ang Bundok Karmelo ay matatagpuan sa hilagang Israel, malapit sa baybayin ng Dagat Mediteraneo. Umaabot ito, sa pangkalahatang direksiyon, mula hilagang-kanluran hanggang timog-silangan at bumubuo ng isang kapuna-punang gulod na humahaba nang humigit-kumulang 39 milya (63 kilometro). Ang Lambak ng Megiddo, na kilala rin bilang ang Lambak ng Jezreel, ay matatagpuan sa timog-silangan ng Bundok Karmelo. Ang Bundok Karmelo at ang Lambak ng Megiddo ay medyo malapit sa isa't isa kung layo ang pagbabatayan. Ang distansiya sa pagitan nila, sa tuwid na linya (kung tuwiran ang pagsukat), ay humigit-kumulang 20 hanggang 25 milya (32 hanggang 40 kilometro). Sa kanluran ng Bundok Karmelo ay naroon ang Dagat Mediteraneo, at sa silangan naman ng Lambak ng Megiddo at ng Lambak ng Jezreel ay naroroon ang Dagat ng Galilea, na kilala rin bilang ang Lawa ng Tiberias o ang Lawa ng Kinneret.

Sa Aklat ng Pahayag, ang labanan sa Armagedon ay tumutukoy sa Libis ng Megido, at hindi niloob ng inspirasyon na maniwala ang mga mag-aaral ng propesiya na ang Aklat ng Pahayag ay naglalahad ng mensahe nito sa tuwirang, literal na paraan; kaya, nang tinukoy nito ang Armagedon (Megido) bilang Armagedon, ginamit nito ang salitang “har,” na ang ibig sabihin ay “bundok,” upang maging malinaw na ang labanan ay isang espirituwal na paglalarawan ng huling pakikipagdigma na ang dragon, ang halimaw, at ang bulaang propeta ang magdadala sa sanlibutan tungo roon.

Sa pagtukoy ni Juan sa Megiddo bilang Armageddon, tiniyak niya na ang Armageddon ay hindi dapat maunawaan bilang isang literal na lokasyong heograpiko, sapagkat ang Megiddo ay isang lambak at wala itong mga bundok. Malapit sa Megiddo ang Bundok Carmel, kung saan naganap ang pagharap ni Elijah kay Ahab at sa mga propeta ni Jezebel; kaya't ang Megiddo at ang Bundok Carmel ay kapwa nagsisilbing mga paglalarawan ng pangwakas na labanan ng Armageddon.

Kung iguguhit mo ang isang tatsulok na ang mga tuktok ay ang Jerusalem, ang Bundok Karmelo, at ang Libis ng Megido, ang Jerusalem ay matatagpuan sa timog-silangang sulok ng naturang tatsulok, ang Bundok Karmelo sa hilagang-kanluran, at ang Libis ng Megido sa hilagang-silangan. Ang pook na sa paraang sagisag ay kumakatawan sa labanan ng Armageddon ay napapaligiran ng dalawang dagat, at ang hari ng hilaga (ang patutot ng Makabagong Babilonia) ay darating sa kanyang wakas sa pagitan ng mga dagat at ng maluwalhating banal na bundok. At sa panahong iyon ay nagsasara ang probasyon ng sangkatauhan.

Ngunit mga balita mula sa silangan at mula sa hilaga ay magpapabagabag sa kaniya; kaya siya'y lalabas na may matinding poot upang manira at lubusang lipulin ang marami. At ititirik niya ang mga tolda ng kaniyang palasyo sa pagitan ng mga dagat, sa maluwalhating banal na bundok; gayunman darating siya sa kaniyang wakas, at walang sinumang tutulong sa kaniya. At sa panahong yaon ay titindig si Miguel, ang dakilang prinsipe na tumatayo para sa mga anak ng iyong bayan; at magkakaroon ng panahon ng kapighatian, na gaya ng kailanma'y hindi pa nangyari mula nang magkaroon ng isang bansa hanggang sa panahong yaon; at sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, bawat isa na masusumpungang nakasulat sa aklat. Daniel 11:44-12:1.

Ang tatluhang aplikasyon ni Elias ay kumakatawan sa panlabas na pagharap ng bayan ng Diyos sa hari ng hilaga, na siyang ulo ng tatluhang pagkakaisa ng dragon, ng hayop, at ng bulaang propeta na umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon. Kabilang sa tatlong kaaway ni Elias na nagsasagisag sa tatluhang pagkakaisa si Ahab, na hari ng sampung hilagang lipi na kumakatawan sa sampung hari ng Pahayag labimpito, na nakikiapid sa patutot ng Babilonya, at na sumasang-ayon na ibigay ang kanilang kaharian sa patutot sa loob ng "isang oras", na siyang "oras" ng krisis ng batas sa Linggo. Ang patutot ng Babilonya ay kinakatawan ni Jezebel, at ang mga propeta ni Baal ni Jezebel, gayundin ang mga saserdote ng sagradong kakahuyan, ay kumakatawan sa bulaang propeta.

Ang krisis ng batas ng Linggo ay nagsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos at nagwawakas kapag tatayo si Miguel. Pagdating ng batas ng Linggo, ang ikalawang tinig ng Pahayag kabanata labing-walo ay tumatawag sa iba pang kawan ng Diyos na lumabas mula sa Babilonia. Ang panahon mula sa pagtawag na lumabas mula sa Babilonia hanggang sa pagsasara ng probasyon ay ang panahon ng paghatol sa patutot ng Babilonia. Ito rin ang panahong ibinubuhos ang Espiritu Santo nang walang sukat. Ito ang "oras" na sumasang-ayon ang sampung hari na maghari kasama ng patutot ng Tiro, na hindi na nalilimutan. Ito ang "oras" ng dakilang "lindol" ng Pahayag kabanata labing-isa, kung kailan itinataas bilang isang watawat ang isang daan at apatnapu't apat na libo.

At ang mga hari sa lupa, na nakiapid at namuhay sa kalayawan kasama niya, ay magdadalamhati at mananangis dahil sa kaniya, kapag nakita nila ang usok ng kaniyang pagkasunog, na nakatayo sa malayo dahil sa takot sa kaniyang pagdurusa, na nagsasabi, "Sa aba, sa aba, ang dakilang lunsod, ang Babilonia, ang makapangyarihang lunsod! sapagkat sa isang oras dumating ang iyong kahatulan." Pahayag 18:9, 10.

Kung paanong tinukoy ni Juan ang Megiddo bilang bundok ("har") ng Megiddo upang tukuyin ang isang espirituwal at hindi literal na katotohanan, gayundin ay tinukoy na nagaganap sa "oras" at maging sa isang "araw" ang paghahatol sa patutot ng Babilonya at sa Tiro.

Kaya't darating sa isang araw ang kaniyang mga salot: kamatayan, pagluluksa, at kagutuman; at siya'y lubusang susunugin sa apoy: sapagka't makapangyarihan ang Panginoong Diyos na humahatol sa kaniya. Apocalipsis 18:8.

Pagkaraan ng Oktubre 22, 1844, ang panahong propetiko ay hindi na dapat ilapat bilang hula, at samakatuwid ang paghatol sa kapangyarihang papal ay inilarawan bilang nagaganap sa isang "oras," at gayon din sa isang "araw." Ang "oras" ng kaniyang paghatol ay ang panahong propetiko mula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos hanggang sa pagsasara ng panahon ng probasyon. Mahalagang matukoy ang panahong ito kapag isinasaalang-alang ang Elias ng mga huling araw, sapagkat ang labanan ni Elias sa Bundok Karmelo ay sumusunod sa panloob na pagsubok ng bayan ng Diyos sa mga huling araw, at ang panahon ng pagsubok para sa kapuwa iglesia at sanlibutan ay may iisang mga pasimula at mga wakas na propetiko.

Ang dalawang tinig ng Pahayag kabanata labing-walo ay kumakatawan sa dalawang natatanging panawagan sa dalawang iglesia. Ang unang iglesia ay ang isang daan at apatnapu't apat na libo sa Pahayag kabanata pito, at ang ikalawang iglesia na tinatawag ay ang malaking pulutong sa Pahayag kabanata pito. Ang panawagan sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay ibinibigay samantalang ang Espiritu Santo ay ibinubuhos nang may sukat, at ang panawagan sa malaking pulutong ay ibinibigay kapag ang Espiritu Santo ay ibinubuhos nang walang sukat.

Ang sabi ng propeta, "Nakita ko ang isa pang anghel na bumaba mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at naliwanagan ang lupa ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihang tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang Dakilang Babilonya, at naging tahanan ng mga demonyo" (Apocalipsis 18:1, 2). Ito ang gayunding mensahe na ibinigay ng ikalawang anghel. Bumagsak ang Babilonya, "sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid" (Apocalipsis 14:8). Ano ang alak na iyon?—ang kaniyang mga maling doktrina. Ibinigay niya sa sanlibutan ang isang huwad na Sabat kapalit ng Sabat ng ikaapat na utos, at inulit ang kabulaanang unang sinabi ni Satanas kay Eba sa Eden—ang likas na kawalang-kamatayan ng kaluluwa. Marami pang magkakahalintulad na kamalian ang kaniyang pinalaganap sa malayo at malawak, "na itinuturo bilang mga doktrina ang mga utos ng mga tao" (Mateo 15:9).

"Nang sinimulan ni Jesus ang Kaniyang hayagang ministeryo, nilinis Niya ang Templo mula sa sakrilehiyosong kalapastanganan. Kabilang sa mga huling gawa ng Kaniyang ministeryo ang ikalawang paglilinis ng Templo. Gayon din, sa huling gawa para sa pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang natatanging panawagan ang ibinibigay sa mga iglesia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay, 'Bumagsak na, bumagsak na ang Babilonia, yaong dakilang bayan, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). At sa malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel ay may tinig na naririnig mula sa langit na nagsasabi, 'Magsilabas kayo mula sa kaniya, bayan Ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag ninyong tanggapin

ang kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan' (Apocalipsis 18:4, 5)." Selected Messages, aklat 2, 118.

Nanaog ang makapangyarihang anghel bilang katuparan ng Apocalipsis kabanata labing-walo, nang ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York ay ibinagsak noong Setyembre 11, 2001, sa pagdating ng "hanging silanganan" ng Islam. At saka siya'y sumigaw nang buong kapangyarihan, na may malakas na tinig, na sinasabi, "Babilonia, ang dakila, ay bumagsak, bumagsak, at naging tahanan ng mga demonyo." At saka, sa talatang apat, isa pang tinig "ang narinig mula sa langit na nagsasabi, 'Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan.'" Ang dalawang tinig na iyon ay "dalawang magkahiwalay na panawagan na ginawa sa mga iglesia." Ang dalawang magkahiwalay na iglesia ng Diyos sa mga huling araw ay kinikilala bilang ang isang daan at apatnapu't apat na libo at ang malaking pulutong.

Nagsisimula ang panahon ng pagsubok para sa isandaan at apatnapu't apat na libo sa Islam ng ikatlong "Sa Aba," na tinutukoy ni Isaias bilang ang "araw ng silangang hangin." Ang panahong iyon ng pagsubok ay nagwawakas sa nalalapit na batas sa Linggo sa Estados Unidos at sa pagpapatupad ng tanda ng halimaw. Ang halimaw ang huwad na hari sa hilaga, ang pinuno ng modernong Babilonia. Ang Babilonia ang leon sa ikapitong kabanata ni Daniel, at siya rin ang suwail na propeta mula sa Juda, na kumakatawan sa Adventismong Laodiseyo, na namamatay sa panahong nagsisimula sa "asno" ng Islam (Setyembre 11, 2001), at nagwawakas sa "leon" (modernong Babilonia).

Sa panahong inilarawan bilang "ang libingan" ng masuwaying propeta ng Adventismong Laodiceano, ang huling ulan ay sinukat, habang isang natatanging panawagan ay ginagawa sa iglesia ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Kapag nagwakas ang panahong iyon, sa "oras" ng "dakilang lindol", na kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos; dumarating ang panahon ng ikalawang tinig ng Pahayag labing-walo, kalakip ang pagpapatupad ng tanda ng hayop, na siyang tanda ng hari ng hilaga. Kasabay nito, ginagamit ang Islam ng ikatlong kasawian upang magdala ng sunud-sunod na tumitinding paghatol sa isang apostatang sanlibutan. Ang mensaheng ipinahahayag ng "bandila" ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa panahong iyon ng ikalawang natatanging panawagan sa iglesia ng "malaking karamihan" ay tumutukoy sa "tanda" ng "hari ng hilaga", at sa papel ng Islam ng ikatlong kasawian, na kinakatawan bilang mga "anak ng silangan".

Ang mensaheng nagpapagalit sa kapangyarihang papal sa talatang apatnapu't apat ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel, at ang mensaheng nagpapasimula sa pangwakas na pagdanak ng dugo ng kapangyarihang papal, ay inilarawan bilang "mga balita mula sa silangan" (Islam) at "mula sa hilaga" (ang tanda ng hayop). Sa panahong iyon, gaya ng sa naunang panahon, ang Islam ng "hanging silanganan" ay nagdadala ng paghatol laban sa Estados Unidos upang pasimulan ang panahong iyon, at nagwawakas ang panahon kapag ang hari sa hilaga ay dumating sa kaniyang wakas, "sa pagitan ng mga dagat at ng maluwalhating banal na bundok," sa libis ng Megido at sa Bundok ng Karmelo.

Ang panahon ng paghuhukom para sa makabagong Babilonya, na kumakatawan sa kaniyang higaan ng kamatayan (libingan), ay nagsisimula sa simbolo ng silangan at nagwawakas sa simbolo ng hilaga, gaya ng higaan ng kamatayan ng suwail na Laodiceanong propeta, na nagwakas sa unang bukod-tanging panawagan sa mga iglesia. Ang libingan (higaan ng kamatayan) na pinaglibingan kapwa ng sinungaling na propeta ng Bethel at ng suwail na propeta ng Juda ay kinakatawan ng pagiging nasa pagitan ng isang "asno" at isang "leon".

Si Elias ay kumakatawan sa bayan ng Diyos sa mga huling araw na hinarap ng isang tatluhang kaaway na kinakatawan nina Ahab, Jezebel, at ng mga propeta ni Jezebel. Si Jezebel ay sagisag ng kapangyarihang papal sa ikaapat na iglesia, ang Tiatira, at ang kaniyang mga propeta sa Carmelo ay kinakatawan ng mga propeta ni Baal at ng mga saserdote ng sagradong gubat. Si Baal ay kumakatawan sa isang diyos na lalaki at ang mga saserdote ng sagradong gubat ay kumakatawan kay Ashtaroth, isang diyosang babae; kaya't ang mga bulaang propeta ni Jezebel ay binubuo ng lalaki at babae, na kumakatawan sa pagsasanib ng Simbahan at Estado na kinakatawan ng larawan ng halimaw sa Aklat ng Apocalipsis.

Ang Estados Unidos ang unang nagtitindig ng larawan ng hayop sa loob ng Estados Unidos, at pagkatapos ay sa sanlibutan, at ang Estados Unidos ang siyang bulaang propeta ng tatluhang unyon. Si Ahab, ang hari ng sampung lipi, ay kumakatawan sa sampung hari ng kabanata 17 ng Apocalipsis, na siyang dragon, at si Jezebel ay ang hayop. Si Elias ay nakipagharap sa tatluhang unyon ng Makabagong Babilonia, sa Bundok Karmelo, kung saan ang patutot ng Babilonia ay sumapit sa kaniyang wakas na walang sinumang sasaklolo. Ang tatluhang aplikasyon ni Elias ay kumakatawan sa panlabas na pakikipagtunggali na ibinabangon laban sa bayan ng Diyos sa mga huling araw, at si Elias ay kumakatawan sa propeta na nasa tuwirang pakikitunggali sa tatlong kapangyarihang yaon.

Isang mahalagang elemento sa salaysay ni Elias ang "ulan," na kumakatawan sa huling ulan na ibinubuhos sa kasaysayan ng pagtutunggalian. Bago ang pagtutunggalian sa Bundok Karmel, hayagang ipinahayag ni Elias na hindi uulan, maliban sa kaniyang salita. Ang panahong humahantong sa "oras" ng paghatol kay Jezebel ay ang panahong kinakatawan ng unang natatanging "tinig" na ibinigay sa mga iglesia. Ang "tinig" na iyon ay dumating noong Setyembre 11, 2001, at sa panahong iyon ang "ulan" ay "sinukat" lamang, at sa panahong iyon ay may dalawang nagtatagisang mensahe ng huling ulan na nasangkot sa pagtatalo ni Habakuk. Ang isa ay ang huwad na mensahe ng pagtangis para kay Tammuz, na kumakatawan sa mensaheng "kapayapaan at katiwasayan," at ang ikalawa ay ang tunay na mensahe ng ikatlong sa aba ng Islam.

Ang tunay na mensahe ng "huling ulan" ay nakabatay sa papel ng Islam sa ikatlong "Sa Aba". Ang mensaheng iyon ay nagmula sa iisang pinagmulan, ang Future for America, at ang dalawang mensahe ay nagtagisan para sa pangingibabaw hanggang sa pinagtibay ng kasaysayan ang bisa ng tunay na mensahe, at pinagtibay din nito ang kahangalan ng isang mensaheng "kapayapaan at katiwasayan" sa ganitong kapanahunan.

Ang mga propesiya ni Daniel at ni Juan ay dapat maunawaan. Ipinapaliwanag nila ang isa't isa. Ipinagkakaloob nila sa sanlibutan ang mga katotohanang nararapat maunawaan ng lahat. Ang

mga propesiyang ito ay nararapat maging saksi sa sanlibutan. Sa pamamagitan ng kanilang katuparan sa mga huling araw na ito, sila mismo ang magpapaliwanag. Kress Collection, 105.

Ang unang katuparan ni Elias sa tatluhan paglalapat kay Elias ay pinagtitibay ng ikalawang Elias, na kinilala ni Jesus bilang si Juan Bautista. Magkatuwang, ang dalawang saksing iyon ay itinatag ang ikatlong Elias.

At nang sila'y makaalis, pinasimulang sabihin ni Jesus sa mga karamihan tungkol kay Juan, Ano ang inyong pinaroonan sa ilang upang makita? Isang tambo na pinayayanig ng hangin? Datapuwa't ano ang inyong pinaroonan upang makita? Isang taong nararamtan ng malalambot na kasuotan? Narito, ang nagsusuot ng malalambot na kasuotan ay nasa mga bahay ng mga hari. Datapuwa't ano ang inyong pinaroonan upang makita? Isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo, at higit pa kaysa isang propeta. Sapagka't siya ito, na tungkol sa kaniya'y nasusulat, Narito, sinusugo ko ang aking sugo sa unahan ng iyong mukha, na maghahanda ng iyong daan sa harap mo. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, sa mga ipinanganak ng mga babae ay hindi bumangon ang hihigit kay Juan na Bautista; gayon ma'y ang lalong maliit sa kaharian ng langit ay lalong dakila kaysa sa kaniya. At mula sa mga araw ni Juan na Bautista hanggang ngayon ay pinagbubuhatan ng karahasan ang kaharian ng langit, at sinasakmal ito ng mga mararahas. Sapagka't ang lahat ng mga propeta at ang kautusan ay nanghula hanggang kay Juan. At kung ibig ninyong tanggapin, siya ang Elias na paririto. Ang may mga pakinig na ipakikinig, ay makinig. Mateo 11:7-15.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Sa kasalukuyan, sa espiritu at kapangyarihan ni Elias at ni Juan Bautista, ang mga sugo na hinirang ng Diyos ay tumatawag ng pansin ng isang mundong nakatakhang humarap sa paghatol sa mga taimtim na pangyayaring malapit nang maganap, kaugnay ng mga huling oras ng probasyon at ng pagpapakita ni Cristo Jesus bilang Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon. Di maglalaon, hahatulan ang bawat tao ayon sa mga gawang ginawa sa katawan. Dumating na ang oras ng paghatol ng Diyos, at nakasalalay sa mga kasapi ng Kanyang Iglesia sa lupa ang mabigat na pananagutan na magbigay-babala sa mga yaong wari'y nakatayo sa mismong bingit ng walang hanggang kapahamakan. Sa bawat tao sa malawak na sanlibutan na magbibigay-pansin, kailangang ilahad nang malinaw ang mga alituntuning nakataya sa dakilang tunggaliang nagaganap, mga alituntuning kung saan nakasalalay ang mga kapalaran ng buong sangkatauhan.

Sa mga huling oras ng probasyon para sa mga anak ng tao, kapag ang kapalaran ng bawat kaluluwa ay malapit nang pagpasiyahan magpakailanman, ang Panginoon ng langit at lupa ay inaasahan na magbangon at kumilos ang Kaniyang iglesia gaya ng kailanma'y hindi pa nagawa. Yaong mga napalaya kay Cristo sa pamamagitan ng pagkakilala sa mahalagang katotohanan ay itinuturing ng Panginoong Jesus bilang Kaniyang mga hinirang, na pinapaboran higit sa lahat ng ibang mga tao sa ibabaw ng lupa; at inaasahan Niya silang ipahayag ang kapurihan ng Siyang tumawag sa kanila mula sa kadiliman tungo sa kagila-gilalas na liwanag. Ang mga pagpapalang lubhang saganang ipinagkakaloob ay nararapat ibahagi sa iba. Ang mabuting balita ng kaligtasan ay dapat makarating sa bawat bansa, lipi, wika, at bayan.

Sa mga pangitain ng mga sinaunang propeta, ang Panginoon ng kaluwalhatian ay inilarawan bilang nagkakaloob ng natatanging liwanag sa Kaniyang iglesia sa mga araw ng kadiliman at kawalan ng pananampalataya na nauuna sa Kaniyang ikalawang pagparito. Bilang Araw ng Katuwiran, Siya'y sisikat sa Kaniyang iglesia, "na may kagalingan sa Kaniyang mga pakpak." Malakias 4:2. At mula sa bawat tunay na alagad ay lalaganap ang impluwensiya para sa buhay, lakas ng loob, pagkamatulungin, at tunay na kagalingan.

"Ang pagdating ni Cristo ay magaganap sa pinakamadilim na kapanahunan sa kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga araw ni Noe at ni Lot ay naglalarawan ng kalagayan ng sanlibutan bago sumapit ang pagdating ng Anak ng tao. Ang Banal na Kasulatan, na tumuturo tungo sa panahong ito, ay nagsasaad na si Satanas ay gagawa sa buong kapangyarihan at 'sa lahat ng daya ng kalikuan.' 2 Thessalonians 2:9, 10. Ang kaniyang paggawa ay hayagang nahahayag sa mabilis na paglaganap ng kadiliman, sa napakaraming kamalian, mga erehiya, at mga panlilinlang ng mga huling araw na ito. Hindi lamang binibihag ni Satanas ang sanlibutan, kundi ang kaniyang mga panlilinlang ay nagpapaalsa sa mga iglesyang nagpapahayag na sila'y kay ating Panginoong Jesu-Cristo. Ang dakilang apostasya ay uunlad tungo sa kadilimang kasinglalim ng hatinggabi. Sa bayan ng Diyos ito'y magiging gabing pagsubok, gabing pagluha, gabing pag-uusig alang-alang sa katotohanan. Ngunit mula sa gabing yaon ng kadiliman ay sisilang ang liwanag ng Diyos." Prophets and Kings, 716, 717.